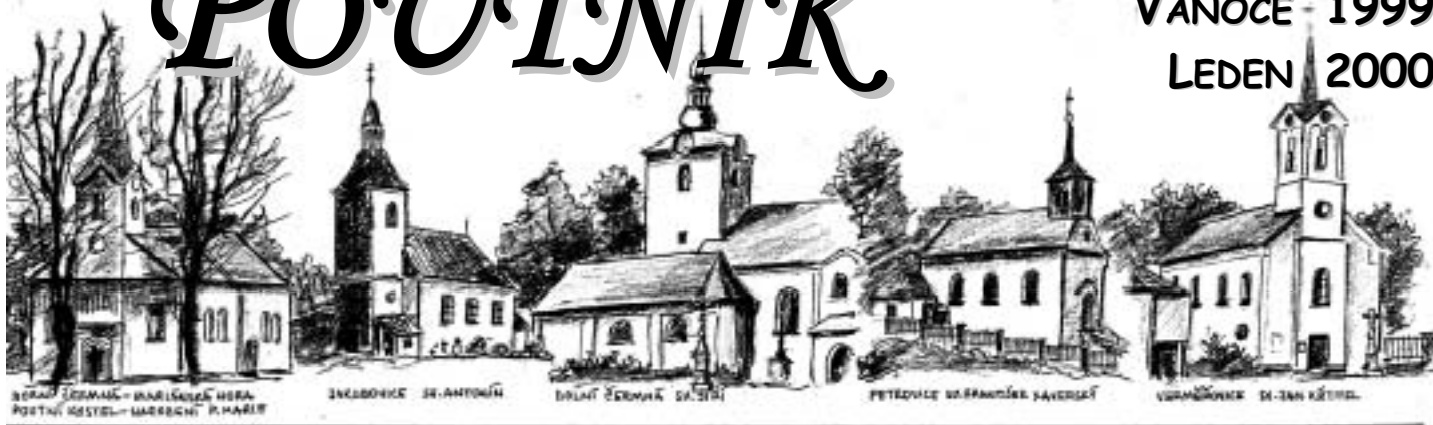

POUTNÍK

ROČNÍK III/IV

VÁNOCE 1999

LEDEN 2000

DRAZÍ, BRATŘI A SESTRY, MILÍ PŘÁTELÉ,

Sněhem zavátá krajina, zvuk zvonků, vůně jehličí, tóny koled i sváteční bohoslužby, to vše ohlašuje, že opět nastává vánoční čas. Posvátný pro svoji neopakovatelnou atmosféru, díky ní se stáváme citliví a vnímaví, abychom udělali radost svým bližním a stáváme se lépe oslovitelnými.

Chtějme se nechat oslovit. Sám Bůh promlouvá, a to navíc svým Slovem, které se stalo člověkem a přebývá mezi námi. Snad bude dobře si v těchto dnech také připomenout, že kromě lidí, kteří nám svou lásku projevili dárkem nebo pohledem či blahopřáním, je tu ještě Někdo, jehož láska je nekonečná, a ukazuje se tak úžasným způsobem, že nás přivádí do Betléma.

My víme, že není slovo jako slovo. Jsou slova, která potěší. Jsou slova vtipná, radostná, ale i urážející, plná bolesti a tvrdosti. Ale slovo, které se nás o vánocích důvěrně dotýká, je Slovo věčné, Slovo plné lásky a dobroty. Tímto Slovem přišel sám Bůh proměnit tento nemocný svět. Přišel ho uzdravit. Záleží jen na nás, zda se otevřeme a jeho Slovo přijmeme. Projevem tohoto otevření bude jistě i skutečnost, že si podržíme tu nádhernou atmosféru Vánoc i pro všední dny.

Při pohledu na uplynulý rok života naší dolnočermenské farnosti můžeme s důvěrou kráčet vstříc 3. tisíciletí. Nemyslím, že bychom konali v naší farnosti něco převratného a mimořádného oproti jiným. Stejně tak si nejsem vědom, že bychom v něčem oproti jiným farnostem zaostávali. Po úvodních dvou letech, kdy pro mnohé z vás nastaly ve farnosti nemalé změny, nyní v dalších letech dochází snad spíše k prohlubování a zkvalitňování jednotlivých farních aktivit. Bohoslužby pro děti i rytmické pro mládež mají za sebou jak zákonité problémy a dílčí nezdary, tak i dobrou odezvu, což dokazuje dobrá účast dětí i mladých lidí z naší farnosti. Pravidelné zkoušky chrámového sboru se projevily v jeho dobrém zpěvu při různých příležitostech. Výkon našeho sboru byl také nejednou pozitivně oceněn hosty z jiných farností. Odpolední nedělní mše svatá na Mariánské Hoře si získaly oblibu rovněž u věřících z okolí, kterým vyhovuje čas bohoslužeb i možnost pěkné vycházky. Vyučování náboženství má oproti předcházejícím létům trochu lepší podmínky v rozvrhu a díky všem třem našim katechetkám se zlepšuje jeho úroveň. Povzbuzující je také počet farníků na pravidelném měsíčním farním setkání a zájem některých farníků o dění v církvi. Z novinek snad stojí za zmínku otevření nové farní knihovny a také pravidelný kontakt zástupců naší farnosti (sestra Ludmila a paní Beata Dombajová) s dětmi v místním dětském domově.

Při této příležitosti děkuji všem, kteří vytvořili úklidové skupinky a během roku se podíleli na úklidu a květinové výzdobě našich kostelů. Děkuji našim zpěvákům a hudebníkům za jejich pravidelnou a důstojnou účast na slavnostních bohoslužbách, děkuji ministrantům za jejich věrnou službu Pánu Bohu u oltáře. Mám radost, že do ministrantských řad přibývali další chlupci.

Jmenovitě bych chtěl především poděkovat panu kostelníkovi Josefu Marešovi, bez jehož věrné a poctivé práce si opravdu nedokážu představit zajištění našich bohoslužeb. V letošním roce spolu s Ondřejem Málkem navíc vydláždil značnou část chodníku na našem hřbitově okolo kostela. Není pomalu dne, kdy by nebylo pana Mareše vidět v kostele či na hřbitově, a to vše se děje v tichosti a v jeho příznačné skromnosti. Také chci poděkovat panu Oldřichu Rybkovi z Verměřovic, který se svědomitě a s nevšedním elánem stará o údržbu místního kostela. Rád bych vyjádřil vděčnost také paní starostce Janě Moravcové z Petrovic, která velmi dobře připravila se svými zastupiteli důstojný průběh slavnosti - svěcení praporu a znaku obce Petrovice a která má také nemalé zásluhy na probíhající opravě místních varhan. A mám-li dokončit výčet obcí, tak potom děkuji panu Kamilu Marešovi z Horní Čermné za precizní a nezištnou práci při nátěru oken na faře v Dolní Čermné. Jak jste si asi všimnuli úmyslně jsem vyjmenoval po jednom zástupci z každé obce, abych tak dal najevo, že si jejich prostřednictvím upřímně vážím práce a pomoci ve farnosti vás všech ostatních - nejmenovaných. V neposlední řadě děkuji za všechny vaše finanční příspěvky na provoz farnosti a opravu našich kostelů. Na vás na všechny dobrodince farnosti budu pamatovat při bohoslužbách 24.12. o půlnoční mši sv. a 31.12. t.r. odpoledne v 16.00 h. při děkovné mši svaté. S ekonomickou stránkou a s hospodařením naší farnosti za uplynulý rok 1999 budete seznámeni při všech bohoslužbách 1. ledna na Nový rok.

Drazí přátelé, k nadcházejícím vánočním svátkům vám všem vyprošuji, aby poselství vycházející z Betléma vás naplnilo vděčností, radostí a pokojem, a abychom tuto radostnou zprávu zvěstovali svému okolí také po celý příští jubilejní rok 2000.

Váš

Otec Pavel

TAKŘKA SYMBOLICKÉ...

Je to takřka symbolické, výročí deset let svobody a demokracie v naší zemi přineslo s sebou nejen uznání pro ty, kteří se se svojí statečností přičinili o pád komunismu, ale také výzvu studentů „Děkujeme, odejděte!“ Pro někoho je počínání studentů Šimona Pánka, Igora Chauna a dalších naprosto nepřijatelné a nelegitimní, pro svůj útok proti demokracii. Více než 100 000 lidí však svým podpisem připojeným k petici bývalých studentů a současných signatářů výzvy vyjádřilo, že chce návrat slušnosti, morálky, politické korektnosti a že má dost atmosféry, která zavládla v naší zemi, a která vyvěrá z arogance, cynismu a velikášství většiny současných politických vůdců.

Je to takřka symbolické, že ve dnech podpisování petice bývalých studentských vůdců, odešel z našeho dění skutečně jeden významný politik. Člověk, který před listopadem 89 byl obyčejným zemědělským inženýrem, tátou tehdy pěti dětí, řadovým členem tehdejší Československé strany lidové. Příchodem svobody a demokracie se zasloužil o nového ducha v KDU-ČSL. Jako její předseda ji vtiskl pečeť moderní parlamentní strany, která díky uplatňování křesťanských a sociálních zásad má co kvalitního nabídnout občanům této země. Když v roce 1992 se stal ministrem Klausovy vlády, asi sám ještě netušil, jak se události budou odvíjet. Z neznámého vesnického inženýra se postupně stává politik, který se především díky své poctivosti a čestnosti dokázal vypracovat v osobnost, která získala respekt jak u svých voličů, tak i u soupeřů. Těm ale jeho politické myšlení a především sociální citění s důchodci, mladými rodinami, nemocnými, nezapadlo vůbec do jejich pragmatického uvažování a proto lidoveckému předsedovi udělili přezdívku „had na tři“. Bylo neuvěřitelné, jak mnozí lidé (věřící nevyjímaje!) tuto lež přijali jako svatosvatou pravdu. Odpověď „hada na tři“ zněla, že se spolupodílel na prosazení delší mateřské dovolené našich maminek, že jako konstruktivní vyjednavč zabránil 1.stávce železničářů, že spoluprosadil zákon o státní bezúročném půjčce 200.000,- Kč na vytvoření nové bytové jednotky, že se po „Sarajevském puči“ v r.1997 dovedl sestavit Tošovského vládu, že se nebál otevřené diskuse před kamerou s takovým demagogem jako je M.Sládek a jako první z politiků ji podstoupil. A určitě by se mohlo pokračovat dál.

Když vloni na podzim rezignoval na post předsedy KDU-ČSL a sobě vlastní upřímností oznámil, že je nemocný leukémií, někteří politici si začali uvědomovat, kdo vlastně politické kolbiště opouští. Dnes je jisté, že poslanecké křeslo v našem Parlamentu po něm nahradí jiný, ale místo u rodinného stolu zůstane prázdné. Komentátoři všech deníků o něm píší, jako o klidné síle, o poctivém a slušném politikovi, o muži, jehož si vážili i odpůrci. Že se dopustil také některých chyb, je jisté. Ale podstatnější je jak a co vykonal, a jak svoji dráhu ukončil. Ne náhodou ve svém posledním projevu řekl: „V případě, že jsem někoho z vás zarmoutil, či udělal něco nedobrého, prosím, abyste mi to odpustili.“

Tolik tedy některá fakta a zlomky života muže, o kterém byla řeč, Josefa Luxe. Jeho manželka Věra, děti, rodina, kolegové z KDU i někteří biskupové a kněží a další jeho přátelé by mohli povídat o nezapomenutelných rozhovorech a setkáních s Josefem. Mohli by vzpomínat na jeho péči a lásku o nejbližší, na jeho koníčky a zájmy, na jeho harmoniku, i pěkný baryton, na jeho smysl pro humor... a v neposlední řadě na jeho spiritualitu a duchovní život.

Z mozaiky mých vzpomínek se v těchto dnech vynořují okamžiky, kdy jsem asi třikrát zastupoval v r.1996 v Nekoři tehdy vážně nemocného P. Antonína France. Na jedné mši sv. byl také Josef. Po jejím skončení přišli s Věrou do sakristie a Josef se na mne podíval a řekl: „Přišli jsme tě s Věrou pozdravit, Pavle, pamatujeme v modlitbách a děkujeme za promluvu o kříži.“ Nezapomenutelné bylo také setkání vloni 13. září u nás na Mariánské Hoře. Tehdy jsem rodinu Luxových pozval na naši pouť, ale moc jsem si nedával naděje, že budou moci přijet. O to větší byla radost, když jsem zahlédl Josefa, Věru a děti v kostele. Poprosil jsem je, aby šli dopředu a Josefa, zda by nepřechtl čtení. Ještě dnes vidím, jeho klidný výraz ve tváři a lehký úsměv: „Dobře, rád přečtu, podívám se na texty.“ Mši svatou vloni u nás sloužil P.Karel Pilík, který byl vlastně celá léta duchovním otcem Josefa a s ním také mimo jiné Josef konzultoval své rozhodnutí přijmout nabízený post předsedy lidovců. I když oni dva by si určitě mohli po mši svaté mnoho co říci, Josef s Věrou se věnovali především svému okolí, s každým chvíli pohovořili. Pátera Karla jen pozdravili. Při našem loučení Josef pronesl: „Prosím tě pomodli se za nás.“ O pár dní později Josef na veřejnosti oznámil svůj zdravotní stav. Přesně za rok od této události jsme společně naše farnost i ostatní poutníci z okolí zaslali

Josefovi pozdrav. On tehdy tři dny před transplantací kostní dřeně napsal na pohledu s nočním městem Seattle: „...udělali jste nám radost. I na dálku jsme spojeni v modlitbě a v jistotě, že Bůh je láska. Josef.“

Josef Lux zemřel v pondělí 22. listopadu, ale v USA je čas pozadu, takže ten den byla ještě neděle, a v celé církvi se slavil svátek Ježíše Krista Krále. Je to takřka symbolické...

V těchto dnech, kdy probíhá podpisová akce „Děkujeme, odejděte!“ a studenti požadují odchod Klause a Zemana, se současně nabízí otázka, máme ale v záloze skutečné

„Je to mimořádná zkušenost, zvláště posledního roku, kdy vnímám, že k životu patří také jistá bolest, kříž. Je důležité, aby člověk hledal sílu, jak ho unést, aby nekapituloval, aby někam nezalezl a nelitoval se.“

Josef Lux v rozhovoru pro MF DNES 21.8.1999

politické osobnosti? Odejít se může však nejrůznějšími způsoby od odvolání počínaje, přes rezignaci a po přechod na věčnost konče. Josef Lux odešel se štítem, což se nedá říci o jiných politicích, kteří nedobrovolně opouští politické dění. Pro KDU-ČSL i pro katolickou církev nyní nastává nemalý úkol, vyhledat osobnost, která podobně jako Josef získá křesťanům potřebný respekt a pozitivní vliv na politické dění v našem národě.

Josefův pohřeb byl v úterý 30. listopadu na sv. Ondřeje. O něm je známé, že jako první z apoštolů poznal Ježíše a pobyl u něho. To bohatství si ale nenechal pro sebe, rychle běžel pro svého bratra Šimona, aby se s ním podělil o radost z nalezení Mesiáše. Něco podobného se možná stalo již při pohřbu v Chocni. Určitě Josef svojí přímluvou vyprosil na Pánu, aby dal naší vlasti nové statečné politiky.

Je to takřka symbolické...

Otec Pavel

POSELSTVÍ VÁNOC

První, kdo světu hlásali evangelium - radostnou zvěst - byli andělé na betlémských pláních. To oni ohlásili pastýřům a lidu všech pokolení a národů, že narozené dítě Ježíš, jehož matkou je Panna Maria, je Spasitel, proroky předpovězený Mesiáš.

Prvními posluchači, kteří přijali tuto zvěst o spáse, byli chudí betlémské pastýři ovcí. Jejich domovem byly kopcovité stráně a horské louky Palestiny. Byli to lidé prostí, ale vnímaví k životu. Nevzdělaní, ale schopní přijmout pro ně nepochopitelné. Zhrublí, jako ta hrubá země a drsné podnebí, ale dobrého srdce. A právě je si vyvolili Boží poslové pro zvěstování radostné vánoční zvěsti o narození Spasitele světa. Uvěřili slovům andělů a Boží zvěst přijali.

Přijali ji i lidé, kteří uvěřili hlásanému evangeliu. Mnohdy v minulosti i teď jsou Ježíšovi vyznavači společností opomíjeni. A právě je později Ježíš blahoslavlil v Horském kázání: „Blahoslavení chudí v duchu... a čistého srdce...“ (Mat. 5,3,8). Jim především patří Boží království. „...ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné, neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil...“ (1. Kor.1,27-28). My křesťané jsme tedy v biblickém pohledu jakoby v určité výhodě, když jsme malými, prostými, ne příliš bohatými, neurozenými a chudými v duchu ve srovnání s těmi, kteří jsou silní mocí a majetkem, vyvyšují se svými funkcemi, společenským postavením a staví sebe, svou kariéru a svůj kapitál do popředí všech svých ziskuchtivých, mnohdy nečistých, zájmů. Záleží ovšem jak každý z nás, ať bohatý nebo chudý, porozumí slovům evangelia a bude je opravdově žít. Toto nechť je jako malé vánoční zamyšlení pro každého z nás.

Andělské zvolání: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi, Bůh v nich má zalíbení!“ (Luk. 2,14), je pro nás výzvou k vnitřnímu míru a k ochotě smířit se s bližním a s Bohem. Spolu s úctou, láskou a respektováním druhého je to jediný předpoklad i pro mír pozemský. Výzva k pokoji platí pro každou dobu. I pro tu naši současnou, lidsky i politicky rozhádanou. Mnohdy nepravdivou, nespravedlivou a plnou zášti, závisti, zloby a nemravnosti. Pokoj a smír zpravidla dokážeme vytvořit pro vánoční dny, které mají blízko k sentimentalitě, jakýmsi příměřím a kompromisem. Ale ta výzva platí stále. Zvláště pro všechny všední dny, někdy i tvrdé, kdy máme více starostí, problémů a komplikovaných setkání s bližními. A tak bychom jako se měli stále znova pokoušet vytvářet pokojné soužití ve vzájemné úctě a lásce. Dejme si to třeba jako malé, svým významem však veliké, předsevzetí k nadcházejícímu miléniu. Pomáhejme přetvářet společnost k lepšímu!

„Předpokladem trvalého míru je pokoj v srdci člověka!“ - prohlásil před lety Svatý Otec Jan XXIII. Není-li podstatou vnitřního pokoje v srdci člověka sama podstata bytí - Bůh, není-li obrácení od zla k dobru a není-li Bohu přiznáno právo na bytí člověka a jím stvořený svět, nemůže být nastolen pravý mír a pokoj. Proto tak četné zabíjení nenarozených. Proto ona nedůvěra a názorové nedorozumění mezi národy se zbraní v ruce, proto zbrojení a války. Slovo pokoj a mír se stává pouhou prázdnou frází tam, kde není láska, pravda a spravedlnost, kde je popírán Bůh. Proto ona silná vánoční výzva o pokoji, která je zakotvena v lásce k Bohu a bližním. Křesťané! Přispějme svými modlitbami a prosbami k pokojnému soužití národů, k trvalému míru ve světě! Prosme za svobodu vyznání a svobodu pro církev! Prosme za odstranění hladu a zmírnění nemoci! A zvláště prosme za více lásky v lidských srdcích, aby nebyl vražděn nenarozený lidský život, který je zrovna tak plnohodnotný, jako narozený!

Pastýři po ohlášení zvěsti o narozeném Spasiteli se stali muži činu: „Pojďme do Betléma... pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti... pak se navrátili, oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli...“ (Luk. 2,15-20). Bůh žádá činy i od nás. Následovat Krista, hlásat a žít evangelium vlastním životem, čelit útokům proti Bohu a církvi, pracovat pro šíření Božího království: svou čestností, pravdomluvností, trpělivostí, svým dodržáním daného slibu, křesťanskou morálkou, a to vhod i nevhod zateizované společnosti. A především mít lásku. Apoštol Jakub vybízí, abychom nebyli pouze posluchači slova, ale abychom slova uváděli ve skutek. A Pán Ježíš říká, že ne ten, kdo mu říká Pane, Pane, vejde do Božího království, ale ten, kdo plní vůli jeho Otce. Snažme se důsledněji žít křesťanský život v rodinách, ve společnosti, na pracovišti, na studiích, ve svých funkcích, i když se nám zdají nevýznamné!

Pane, děkujeme Ti, že jsi svým narozením zlidštil tento svět, že jsi jej svým životem posvětil a ukázal nám, jak máme žít, že jsi svým křížem vykoupil naši zem a svým zmrtvýchvstáním jsi nám dal naději věčného života ve tvém království. Jsi vtělené Boží slovo, které září novým světlem. Dej, ať toto světlo září v našich srdcích i z našich skutků.

(js)

VÁNOČNÍ

Za účelem koupě vánočního stromku jsem se vydala jednoho dne prozkoumat město Hradec Králové. Bylo to 20. prosince 1997.

Proplétala jsem se davem lidí a jak jsem si je tak prohlížela, napadlo mě, že místo, aby se tvářili radostně – vždyť budou vánoce! – tváří se všichni uspěchaně a chovají se často dost neomaleně. Řekla jsem si, že s tím musím něco udělat. Abych tedy lidi jdoucí okolo rozveselila, začala jsem (ne zrovna potichu) zpívat koledy a dívaje se lidem do očí, smála jsem se na ně.

Bylo to báječné! Někteří se - s neopakovatelným výrazem ve tváři – otáčeli za mnou, div si neřukali na čelo. Někteří zpomalili krok a překvapeně mě pozorovali a byli i tací, co se začali smát a zpívat se mnou!

Musím říct, že jsem měla tak dobrou náladu, že jsem „vpadla“ do katedrály a div divoucí, že jsem nezačala hulákat i tam.

O rok později jsem téměř v ten samý den (ne-li hodinu) byla na stejném místě, ovšem v jiné situaci. Měla jsem teplotu, bolelo mě v krku a hledala jsem lékárnu. Cestou jsem uvažovala jak bych reagovala, kdybych potkala človíčka, který by „vyřvával“ koledy a smál se na celý svět. Nevím. Doufám, že by mě potěšil, ale je docela možné, že by mi připadal odporně optimistický.

„...NEVÍM JAK JE TO MOŽNÉ, OTČE, ALE KDYKOLIV ZVLÁM JEŽÍŠE! KRISTE, ZJEVI SE MI KAMIL STÁHÁVKA...“

(AM)

OZNÁMENÍ DUCHOVNÍHO SPRÁVCE

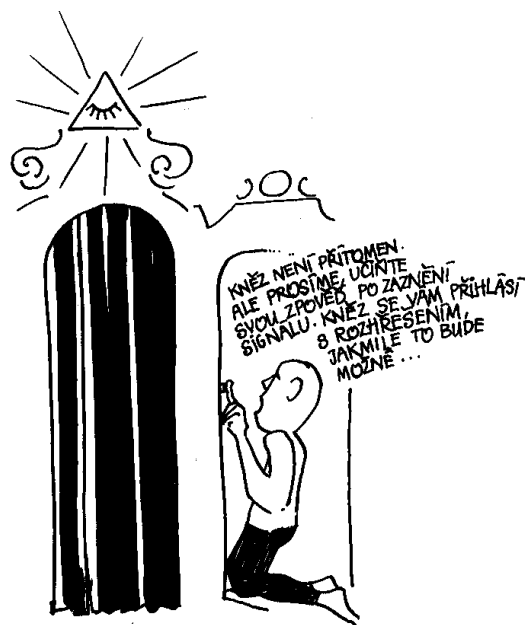
Rád oznamuji farníkům, že ve středu 22. prosince t.r. v 10.00 h. bude přijat v biskupské kapli v Hradci Králové mezi čekatele jáhenského a kněžského svěcení náš bohoslovec a student bohosloví JAN KUNERT.

Srdečně mu blahopřeji a vyprošuji úspěšné zakončení studia a celé seminární přípravy.

Otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Prosinec 1999				
31.12	Pá	Silvestr	7.30	p. Štěpánek K. 221
			16.00	Hubálkovi 61
Leden 2000				
1.1.	So	Matka Boží, Panna Maria	7.30	p. Vávrová 77
			10.30	Macháčkovi Z., M. 55
2.1.	Ne	2. neděle po Narození Páně	7.30	Dvořákovi 406
			10.30	Hejlovi 232
6.1.	Čt	Zjevení Páně, sv. Tři Králové	18.00	p. Uhrová 229
9.1.	Ne	Křest Páně	7.30	p. Matoušková 305
			10.30	Severinovi 342
16.1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7.30	Faltusovi 356
			10.30	Vašíčkovi 349
23.1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7.30	Vackovi 197
			10.30	Formánkovi 203
30.1.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 300
			10.30	Bednářovi 302

KNEŽ NENÍ PŘÍTOMEN. ALE PROSÍME, UČÍTE SVOU ZPOVĚD PO ZAZNĚNÍ SIGNÁLU. KNEŽ SE JAM PŘÍHLÁŠ S ROZHŘEŠENÍM, JAKMI JE TO BUDE MOŽNÉ ...

„NA CESTĚ K VELKÉMU JUBILEU 2000“ - MODLITBA SV. OTCE JANA PAVLA II.

Buď pochválen Pane, Otče na nebi, ve svém nekonečném milosrdenství ujal ses lidí v jejich bídě a daroval jsi nám Ježíše, svého syna, narozeného z ženy - Panny Marie.

Je naším spasitelem a přítelem, naším bratrem a vykupitelem.

Díky Tobě, dobrý Otče, za dar jubilejního roku.

Dej, ať je nám dobou příhodnou, rokem velkého návratu do otcovského domu, kde očekáváš ztracené děti, abys je v odpouštějící lásce objal a pozval ke svému stolu, oděné do slavnostního roucha.

Buď od nás, Otče, veleben na věky!

Dobrotivý Otče,

ať v tomto svatém roce vzroste naše láska k Tobě a k bližním,

ať Ježíšovi učedníci podporují spravedlnost a mír,

chudým ať se hlásá radostná zvěst

a matka církve ať projeví obzvláštní lásku k malým a vyděděným.

Buď od nás, Otče, veleben na věky!

Spravedlivý Otče,

ať Velké jubileum je vhodnou příležitostí, aby všichni křesťané znovu objevili radost v naslouchání Tvému slovu a v plnění Tvé vůle.

Ať poznají, co znamená společenství bratří a sester, když společně lámou chléb a chválí Tě hymny a duchovními zpěvy.

Buď od nás, Otče, veleben na věky!

Otče bohatý na milosrdenství,

dej ať svatý rok je dobou otevřenosti, dialogu a setkávání mezi všemi, kdo věří v Krista

i s těmi, kdo vyznávají dobro v náboženství.

Ve své nesmírné lásce měj slitování se všemi.

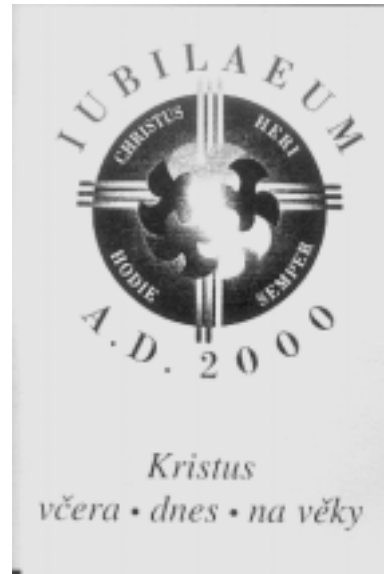
Buď od nás, Otče, veleben na věky!

Bože, všemohoucí Otče,

dej ať všichni Tvoji synové a dcery poznají, že na cestě k Tobě, posledního cíli člověka, je provází Panna Maria, obraz čisté lásky, Tebou vyvolená Matka Kristova a Matka církve.

Buď od nás, Otče, veleben na věky!

Tobě, Otče života, který jsi věčným přítelem, nejvyšším dobrem a věčným světlem spolu se Synem a Duchem svatým, buď čest a sláva, chvála a dík na věky věků. Amen.

MODLITBA ZE SKŘÍNĚ**(KT 3.10.1999)**

V úterý 7. července 1999 přinesly všechny české televize zprávu o únosu devítiletého chlapce z Hlinska. Pominu psát o hrůze a příčinách takového zločinu, ale tentokrát Bůh obrátil zlé v dobré, když... Na ČT 1 byl rozhovor s chlapcem, který by neměl být zapomenut.

Reportér: „A bál jsi se?“ Chlapec: „Já jsem se modlil. Já jsem věřící.“

Myslím, že k tomu není co dodávat. Vytryskly nám slzy z očí, jak lapidárně vyjádřil ten malý kluk důvěru v Boží ochranu. „Nechte maličkých...“ Ten náš malý apoštol evangelizoval celý národ. Kéž by si to všichni uvědomili a podle té jeho lekce jednali. Snad bychom už nebyli jedním z nejateističtějších národů v Evropě.

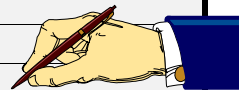
Marie Klecanová, Praha

KALENDÁŘ

Pá 24.12. – 16.00 hod.	Odpolední vigilie ze Slavnosti Narození Páně pro děti ve filiálním kostele ve Verměřovicích
Pá 24.12. – 24.00 hod.	„ Půlnoční “ mše svatá ve farním kostele v Dolní Čermné . Při této mši provede místní chrámový sbor tradiční 1. Českou vánoční mši od Jana Jakuba Ryby „ Hej, mistře! “
Ne 26.12. – 15.00 hod.	Svátek sv. Rodiny – jesličková pobožnost na Mariánské Hoře
Ne 26.12. – 14.00 hod.	Živý betlém v Letohradě na náměstí
Ne 26.12. – 15.00 hod.	Vánoční koncert Big Bandu Lanškroun v sále lanškrounského zámku. Zpívá: Eva Pilná, Jakub Ryba, host: Radka Fišarová
Čt 30.12. – 17.00 hod.	Vánoční šachový turnaj na faře v Dolní Čermné
Pá 31.12. – 16.00 hod.	Mše svatá na poděkování za prokázaná dobrodíní a s prosbou o Boží pomoc do nového roku ve farním kostele v Dolní Čermné
Pá 31.12. – 23.00 hod.	Děkovná adorace ve farním kostele v Dolní Čermné , zakončená o půlnoci svátostným požehnáním
So 8.1. – 20.00 hod.	Orelský ples v Orlovně v Letohradě - na Orlici
Út 11.1. – 19.30 hod.	135. abonentní koncert KPH: Lubomír Brabec – kytara. V sále lanškrounského zámku.
So 15.1. – 20.00 hod.	Vesnický bál v Orlovně v Dolní Čermné
Ne 16.1. – 15.00 hod.	Ekumenická bohoslužba v evangelickém kostele v Horní Čermné . Káže Pavel Seidl, farář v Dolní Čermné
St 19.1.- 19.30 hod.	Stopy v divočině – cestovatelská slide show Josefa Urbana ze společnosti DENALI v sále lanškrounského zámku . Cena 30,- Kč
Pá 21.1.- 18.00 hod.	Ekumenická bohoslužba ve farním kostele v Dolní Čermné . Káže Jakub Keller, farář v Horní Čermné
Pá 21.1. – 20.00 hod.	Hasičský ples v Orlovně v Letohradě – na Orlici
So 22.1. – 20.00 hod.	31. ročník tradičního lidoveckého plesu v Kulturním domě ve Verměřovicích
So 29.1. – 14.00 hod.	Dětský karneval v Orlovně v Dolní Čermné
So 29.1. – 19.30 hod.	Charleyova teta – divadlo v provedení ochotníků ze Žamberka v KD Letohrad
Ne 30.1. – 14.00 hod.	O KALIFU ČÁPOVI ANEB ZLODĚJ Z BAGDADU. Pohádkové představení souboru ELF v sále lanškrounského zámku – loutky, herci, hudba, světelné efekty, důvtipná dekorace.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V lednu 2000 oslaví:

5. 1.	75 let	paní Marie Severinová	z Dolní Čermné č.342
8. 1.	76 let	paní Jarmila Podležlová	z Verměřovic č.65
9. 1.	80 let	pan Jiří Formánek	z Horní Čermné č.193
14. 1.	78 let	pan Josef Hrdina	z Verměřovic č.134
18. 1.	80 let	pan Josef Bachman	z Petrovic
23. 1.	50 let	pan Václav Mareš	z Dolní Čermné č.274
24. 1.	92 let	paní Marie Faltejsková	z Dolní Čermné č.258
31. 1.	85 let	paní Marie Plhánková	z Dolní Čermné č.277
31. 1.	65 let	paní Jiřina Krejsová	z Verměřovic č.80

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byla pokřtěna a stala se členem Kristovy církve:

v Dolní Čermné 5. 12. 1999 Anežka Jansová z Dolní Čermné

Rodičům pokřtěné Anežky rádi blahopřejeme a vyprošujeme všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu obou jejích dětí.

Otec Pavel

KTERAK JSEM O JAKUBOVICKÉM POSVÍCENÍ O DEŠTNÍK PŘIŠLA

Ten den byla deštivá neděle. V Jakubovicích slavili posvícení.

Se svým mužem Zdeňkem jsme řešili dilema - máme se vydat na posvícenskou mši sv. do Jakubovic, nebo ne? Jelikož s autem byli naši synové odjetí, zbývala možnost dopravního prostředku - kola.

Přece jen jsme se rozhodli jakubovický kostelíček navštívit. Vybavení deštníky jsem vyrazili na cestu.

Z Čermné okolo rybníka to šlo. I lesem byla cesta docela dobrá. Když jsme vyjeli nad les k jakubovické borovici, foukal silný vítr, který mi dvakrát deštník obrátil. Naštěstí teď konstrukce deštníku je taková, že to není žádné neštěstí, dá se obrátit zpátky a dál používat.

Ke kostelu jsme dorazili právě včas. Za chvíli mše sv. začala. Všichni, kdo se posvícenských bohoslužeb zúčastnili, jistě potvrdí, že jsme vytvořili hezké společenství. Po mši sv. jsme ještě se známými promluvili pár slov a všichni se rozjížděli k domovu. Já s mužem jsme též, vybavení deštníky, nasedli na kola a vyrazili k domovu.

Vydali jsme se cestou okolo velkého statku, kde se cesta stáčí doprava a je trochu z kopce. Abych mohla lépe brzdit,

jelikož jsem deštník držela v pravé ruce, chtěla jsem si jej přendat do ruky levé, abych pravou mohla lépe brzdit a teď se to stalo. Zafoukal silný vítr a protože jsem deštník nedržela dost pevně, sebral mi ho a odnesl. Mohl ho hodit kamkoliv, jenže on jej odfoukl zrovna před kolo mého muže Zdeňka, který jel za mnou. On však v tu samou chvíli dostal nápad, že už skoro neprší a že by svůj deštník mohl zavřít, což chtěl udělat za jízdy jednou rukou. Opřel si ho tedy před sebe, že ho jednou rukou zavře, zastínil si výhled před sebe a ten můj deštník na cestě neviděl a přejel mi ho. Zakřupal to a z mého deštníku byla troska. Zastaví a provinile povídá: „To už se nedalo zastavit.“

Chvíli jsme se pokoušeli nějakým způsobem deštník zavřít, ale nešlo to. Pak se nám přece jen z té trosky podařilo zmáčknout takové ploché křídlo, takové malé rogalo, abych to mohla zaklapnout do nosiče u kola a pokračovali jsme v cestě domů. Jenže celou cestu mě z toho křídla píchaly dráty do „prodloužených zad“. Ale i přesto jsem byla ráda, že jsme se do Jakubovic vydali. Jen jsem si pak říkala, jaký umí být Pán Bůh šprýmař.

(MaR)

VÁŽENÍ BRATŘI A SESTRY!

Obracím se na Vás s prosbou, která není pro mě příliš populární, dá se říci přímo, nemilá. Jde o peníze pro farnost.

Jak všichni víte, začneme v r. 2000 opravovat farní kostel sv. Jiří. Začneme s novou elektroinstalací, spojenou s instalací nového osvětlení interiéru kostela. Poté budeme opravovat venkovní omítky kostela a kaple sv. Barbory a provedeme barevný nátěr vnějších plášťů kostela a kaple porézní, nesmyvatelnou barvou. Předběžný náklad se pohybuje kolem **1 450,- tis. Kč**. To bude představovat zvýšené finanční nároky na nás všechny, kteří kostel pokládáme za svůj. Od ministra kultury, který není příliš přátelsky nakloněn církvím, se nedá nic očekávat. Okres má stále omezenější finanční možnosti podporovat nákladné opravy kostelů. Přesto jsme žádost o dotaci k OkÚ podali. Obec Dolní Čermná je dosti zadlužená, aby nám mohla význačně finančně přispět. Proto nám ještě zbývá možnost otevření úvěru u některé banky. Pokouším se také zajistit finanční pomoc ze zahraničí, ale zatím nelze říci nic konkrétního. Proto převážnou část nákladů budeme muset zajistit ze sbírek a finančních darů našich věřících.

A zde je prosba k Vám.

Již v několika farnostech podporují věřící svou farnost pravidelným zasíláním finančních darů v podobě pravidelných pevných měsíčních částek na účet farnosti. To ovšem předpokládá mít svůj vlastní účet u některého peněžního ústavu a z tohoto vlastního účtu trvalým příkazem dát dispozici k bezplatnému měsíčnímu převádění peněz na účet farnosti. Tímto způsobem naši farnost podporují již dva farníci.

Prosím Vás proto, pokud je Vám to jen trochu možné, zapojte se do okruhu dárců naší farnosti. Farnost má zřízený účet u IPB a jeho číslo je:

155816135/5100

VS 111 pro farní kostel (VS = variabilní symbol)

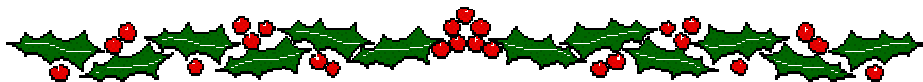
VS 777 pro Mariánskou horu

V této problematice Vám je ochotný poradit ekonom farnosti p. Vladimír Jansa.

Další způsoby finanční podpory farnosti jsou Vám již známé, neboť se již u nás praktikují. Jednak je možné **složit peníze přímo u mě proti potvrzení příjmu a nebo peníze zaslat složenkou**. Složenky budou k dispozici jednak u mě a jednak na stolcích v sínkách kostela (u obou vchodů). Zde je ovšem nevýhoda, že není znám dárcé.

Děkuji Vám tímto za pochopení, za podporu upřímným: Pán Bůh Vám odplatí!

Otec Pavel, farář

NAŠE FARNOST NA CESTÁCH

ZATMĚNÍ

Je pondělí 9. srpna večer. Z Ondřejova u Prahy vyjíždí autobus Sdružení Vrstevnice s hlavním cílem: spatřit úplné zatmění Slunce u maďarského Balatonu.

Většina z vás asi netuší, o jaké občanské sdružení se vlastně jedná. Občanské sdružení Vrstevnice sdružuje zejména mladé lidi z celé České republiky, podniká letní cesty zejména do velehor a na poutní místa Evropy a v průběhu roku pořádá zájmové kroužky, ve kterých se snaží spojit odborné dovednosti s duchovní stránkou života. Mám tu příležitost se angažovat v určitých aktivitách tohoto občanského sdružení. Několik mladých z naší farnosti se již také účastnilo velkého letního putování Řím-Sardínie-Dolomity v roce 1996.

Naši farnost jsem na Balatonu reprezentoval já a můj kamarád, kterého byste mohli poznat na druhé fotografii. Podaří se vám ho najít?

Slovensko-maďarské hranice jsou průjezdné bez jakýchkoli problémů a proto již poměrně brzy zastavujeme u kempu nedaleko turistického centra Siófok. Honza Zicha (hlavní osobnost sdružení a též její statutární zástupce) podotýká, že je zvědav na tuto netradiční Vrstevnickou akci: budeme bydlet na jednom místě, budeme hodně spát a odpočívat, nepolezeme na žádnou horu a jídlo budeme mít snad i třikrát denně. To ještě na žádné akci Vrstevnice nebylo. Rozestavěli jsme tedy v útulném kempu stany a celý den se rekreovali. Večer jsme si vyslechli odbornou astronomickou přednášku pana Zichy (otce Honzy), abychom byli na onen ojedinělý přírodní úkaz dokonale připraveni.

Všechny předpovědi počasí na středu se podobají jako vejce vejci: zataženo. Proto ani osobně nedoufám, že něco uvidíme. S jedním nepovedeným zatměním však pro mne svět nespadne.

Budí nás déšť, který svými kapkami doráží na stěny našeho stanu. Říkám si: nu což, jsme v pásu totality, tak tu alespoň bude tma, a tak zjistíme, že se něco děje. Déšť však postupně ustává a začíná to vypadat na pěkný letní den. Stále tomu ještě nevěřím. Přesunuli jsme se více do vnitrozemí, abychom měli k pozorování větší klid. Vše je připraveno, nastaveno, přírodní divadlo může začít. K mému překvapení se poslední zbytek mraků roztrhal a již nic nebrání tomu, aby Měsíc zastínil Slunce. Jaké budeme mít pocity? Ochladí se? Co reakce zvířat a přírody? Bude úplná tma? Nepodíváme se nedopatřením do slunce v okamžiku, kdybychom se neměli dívat? Je lepší svářecí sklo, černobílý negativ, disketa, nebo rentgenový snímek? Tyto otázky si asi každý z nás klade. Více než hodinu pozorujeme, jak Slunce ustupuje Měsíci a ten Slunce neustále ukrájuje.

A je to tu. Náhle se stmívá, mírně se ochlazuje, zmocňují se nás nepopsatelné pocity něčeho neznámého. Za sklíčky ještě vidíme Bailyho perly a pak již nic. Je pravý okamžik na to, podívat se vlastním okem na korónu, světlý obzor a hvězdy. Ano, úplné zatmění Slunce je opravdu nezapomenutelný zážitek. Dvě minuty a dvacet dva sekund nám utíká asi desetkrát rychleji než obvykle. Nezapomenutelným zážitkem pro mne byly též reakce lidí okolo mne. Údiv, ticho, jen místy přerušované výkřiky jako „paráda, senzace, krása...“. Neobvyklé výrazy ve tvářích. I kdybychom sem jeli jen kvůli těm 142 sekundám, tak to splnilo svůj účel. Proti očekávání mnohých sekt se však nekoná ohlašovaný konec světa. Je tu opět krásné letní odpoledne, jen srpečky pod korunami stromů prozrazují, že jsme byli svědky něčeho, čeho nebudou v našich zeměpisných šířkách svědky ani naše děti a vnoučata. Pravda, silnice tu jsou nyní mírně ucpané, ale avizovaný dopravní kolaps se nekoná, Maďarsko se na tuto „atrakci“ připravilo velice dobře. Milióny lidí, které jsme tu čekali a báli se, že budeme ušlapáni, se zřejmě sešli na druhé straně Balatonu ☺.

A co teď? V Balatonu jsme se vykoukali, prožili úplné zatmění Slunce, co více? Máme tu být ještě celé čtyři dny. Jak jsme však v zápětí zjistili, Balaton a jeho okolí má co nabídnout. A nejen mělkou vodní nádrž, kterou ocení zejména neplavci, protože abyste si zaplavali, musíte ujít ve vodě několik desítek metrů.

A tak jsme cestovali po okolí Balatonu. Zámek v Keszthely má krásné zahrady, termální koupaliště v Hévízu bylo opravdu teplé a to tak, že jsem se nachladil ze studenějšího vzduchu. Navíc si zde můžete zapůjčit duši, tzv. „úszogumi“, a na ní se „plavit“ po koupališti.

Romantická byla i zřícenina Szigliget. Jen bych náruživým obdivovatelům krasových útvarů nedoporučoval návštěvu jeskyně v Tapolce. Stáli jsme tam více než 90 minut frontu na lístky, abychom se poté dozvěděli, že vstupenky na jízdu na loďkách po jeskyni nám již neprodají a že můžeme jen do jeskyně, která je však jen dírou do země bez krápníků. Zato doporučujeme pizzerii hned vedle jeskyně. Za návštěvu určitě stojí klášter v Tihany a procházka po přilehlém poloostrově. Ke klášteru jsme se dostali trajektem ze Siófoku přes Balatonfüred.

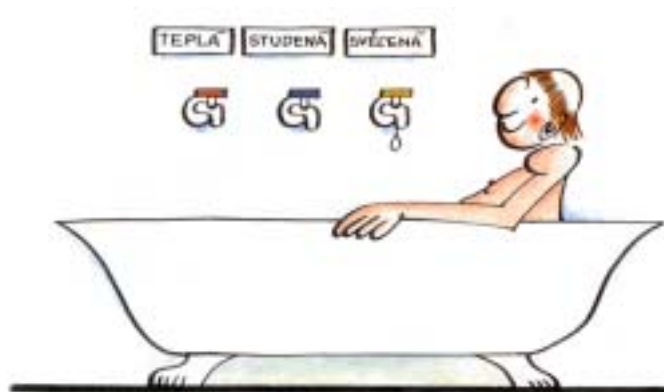
A už tu je neděle ráno a balíme. V nedaleké Pannonhalmě jsme navštívili nádherný benediktinský klášter nad městečkem a měli příležitost účastnit se mše svaté s kněžským a jáhenským svěcením (mše byla bohužel celá v maďarštině ☹).

Každý z nás patrně na Balaton odjížděl s jiným očekáváním: někdo se těšil na to, jak se rozvalí u vody a bude chytat bronz, jiný se již několik let zase těšil na to, jak uvidí úplné zatmění Slunce, další se chtěl vrátit na oblíbená místa, nebo jen nějak vyplnit svůj volný čas. Domnívám se, že každý si přišel na své. Byla zde možnost přijímat svátosti, účastnit se mše svaté, popovídat si o čemkoli s přítomným mladým knězem.

Rád budu vzpomínat na jedinečný přírodní úkaz, na koupání v deset hodin večer, ale i na to, jak jsem si po 12 letech opět zahrál kanastu, na posezení při maďarském vínečku, na výlet do Siófoku a okolí Balatonu, ale i na lángoš se smetanou. Osobně jsem se akce Vrstevnice účastnil po třech letech a ověřil jsem si, že Vrstevnice má mladým i starším stále co nabídnout.

Každý z nás si z Maďarska něco odvezl. I kdyby to byl jen úsměv a pozdrav od člověka, kterého ještě včera neznal, pohled na nějakou rozkvetlou květinu či vědomí, že Bůh nás má rád vždy a všude, tak tam nejel zbytečně.

(ZK, foto autor)

K ZAMYŠLENÍ

Jde babička v šortkách s dědečkem a vnoučkem k mariánskému kostelu:

„A teď půjdeme do kostelíčka. Ty se tam (obrací se k vnoučkovi) pomodlíš Andělíčku a takhle se dělá křížek.“ Ukazuje na sobě křížek: na čele, na nose...

I dědeček se chtěl zapojit radou, ale tu už jsem neslyšela.

A já teď přemýšlím, zda je to k smíchu, či k pláči? Každopádně k zamyšlení!

(OVA)

ÚSMĚVY

Pochlubil se mi jeden kluk: „Teto, já chodím na náboženství.“
 Já na to: „No, to mě těší. A myslíš si, že je Pán Bůh?“
 „No, určitě, přece kdo by stvořil svět? Jak nám říkají ve škole, že je z prachu? Pff“, a ohnul ret.

Maminko, Pán Bůh má hlavu na nohách?
 Co to říkáš, Jiříku?
 No, víš, teta Lída říkala, že Pán Bůh nemá tělo.

NOVINKA PRO VÁS – PAPA MOBIL – V RŮZNÝCH BARVÁCH!

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Už je tomu mnoho let od chvíle, kdy se stalo to, co vám chci dnes vyprávět.

V jednom chladném podvečeru si malá šedá myška začala hledat skrýš, místo, kde by si udělala na noc pelíšek. Při hledání se dostala až do tmavého chléva. Cítila pod tlapkami stébla slámy a tak se radovala, jak si pěkně na spaní ustele. Když trochu začala v šeru vidět, zjistila, že tu není sama. U žlabu stál uvázaný oslík a vedle něho ještě vůl. Proto tady bylo přece trochu tepleji než venku. „Takže budu mít dokonce společnost,“ pomyslela si myška. Dlouho neváhala a dala se do stlaní pelíšku. Sotva ho dokončila a spokojeně se stulila do slámy, slyší venku kroky a pak také hlasy. Vrzla dvířka od chléva a v nich se objevily dvě postavy poutníků. Záře z jejich lucerny hned naplnila celý prostor chléva. Vypadali velmi unavení. Muž se rozhlédl a nabral do náruče slámu. Přichystal z ní lože a položil na ně svůj plášť. „Odpochň si, Maria, sice není tenhle náš nocleh příliš pohodlný, ale máme střechu nad hlavou a přespat se tu dá,“ povídá Josef. „Děkuji ti, Josefe, jsi dobrý, ale pojď si už také lehnout, vždyť musíš být unavený,“ říká Maria. Myška ještě slyší, jak společnou modlitbou Bohu za prožitý den a pak už je ticho. podřimovat, ale najednou se zprudka kolem je plno světla, slyší brečet právě děťátko a ještě tak nádherný zpěv andělů, nechápe, co to znamená. Vykoukne ze své a opravdu - narodilo se děťátko. Jak je zpívají do všech stran. Myška cítí, jak se od rozlévá veliká radost a pokoj do celého jak se Maria šťastně usmívá na svého syna. objeví první udýchání pastýři, aby viděli to, před chvílí zvěstoval. V úžasu poklekají děťátko své skromné dárky...

Obrázek si můžete vybarvit a pokusit se malou myšku najít.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Štědrý den

Maminka se usmívá a chystá něco Tatínek právě přinesl velikou krabici postavičky, stromy a zvířátka, aby z nich Standa vždycky tak rád pomáhal, ale dnes nechce. Venku leží na všem čistý bílý sníh příroda zrovna v tom bílém závoji září. vykoukne i slunce a pozlatí zasněžené jen vyhlédne z okna, ale ani ven ho to dnes moc neláká. Chvilí uvažuje, proč se najednou cítí tak podivně, nic ho netěší a nemá radost. Vždyť se přece na Vánoce tak dlouho těšil. A teď tenhle zvláštní pocit. Maminka ho zavolá, aby jí pomohl narovnat na mísu ovoce a ořechy. Přitom si všimne, že Standa je nějak zamklý. „Ty se netěšíš na večer?“ ptá se maminka. „Ale těším,“ ne moc přesvědčivě odpoví chlapec. Celý den se v přípravách překulí a už se venku stmívá, na stole se začíná prostírat ke slavnostní večeři. Standovi se trochu zlepšil nálada a už se těší ke stromečku. Po večeři zpívají koledy a vyprávějí si o zvycích z dřívějších dob. A pak už zazvoní zvonek a pod stromkem se objeví krásně zabalené dárky. Standa je zvědavý, co tam asi bude. Všichni vybalují, prohlížejí a mají z dárků radost. I Standa je spokojený, ale po chvíli se zase vkrádá myšlenka, že to není stejné jako loni, že...

Ale to už jde s rodiči do kostela na půlnoční mši svatou. Potkávají známé a vzájemně si přejí krásné svátky. Několik kroků před nimi jde také jedna stařenka a opírá se o hůl. Jde pomalu, ale přesto se po chvíli její hůlka smekne po kousku ledu, který pod sněhem nebylo vidět, a stařenka upadne. Standa hned přiskočí, najde hůlku, opráší ji od sněhu a už pomáhá babičce vstát. „Nestalo se vám nic?“ starostlivě se vyptává. „Ne ne, děkuji chlapče, jsi moc hodný,“ usmívá se stařenka a upřímně stiskne Standovi ruku. Ten ještě zachytí pohled jejích vděčných očí a najednou cítí nádherný pocit, který se rozlévá celým jeho srdcem, obrovskou radost, že mohl pomoci...

Zazní první tóny České mše vánoční a Standa prožívá opravdové štěstí... Cestou domů se usmívá, tak opravdově, ze srdce a v uších mu ještě znějí slova, která slyšel v kostele. V každém čistém srdci, kde je dobro, kde je ochota pomoci druhému, kde je pokora, rodí se Ježíš... právě dnes...

(EJ)

řeká Maria.
děkují Pánu
Myška začíná
probudí. Všude
narozené
že chvíli
skrýše
krásné a andělé
maličkého
okolí. A vidí,
A u dveří se
co jim anděl
a skládají před

v něm naši

v kuchyni.
a vybaluje z ní
postavil betlém.
se mu nějak
a tak celá
Sem tam
pláně. Chlapec

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle adventní
19. prosince 1999
52.–53. týden / 1999
1. týden / 2000

BOHOSLUŽBY V NAŠÍ FARNOSTI O VÁNOCÍCH:

20. prosince - pondělí Pondělí po 4. neděli adventní
předvánoční návštěva nemocných a starších farníků v Dolní Čermné (dopoledne)
18.00 Dolní Čermná - za rodinu Tomanovu a Andreášovu
21. prosince - úterý Úterý po 4. neděli adventní
předvánoční návštěva nemocných a starších farníků v Dolní Čermné (dopoledne)
6.45 Dolní Čermná – za P. Antonína Kindermanna
18.00 Verměřovice - na úmysl dárce
22. prosince - středa Středa po 4. neděli adventní
18.00 Dolní Čermná - za zemřelé z rodiny Lenochovy a Bednářovy
23. prosince - čtvrtek Čtvrtek po 4. neděli adventní
předvánoční setkání dětí na faře v D.Čermné (viz další informace)
6.45 Dolní Čermná - za Františka Severina, jeho rodiče a duše v očistci

24. prosince - Pátek - ŠTĚDRÝ DEN

- 7.30 Dolní Čermná - za Anežku Svobodovou
16.00 Verměřovice - za Ing. Josefa Luxe a jeho otce

Tato mše svatá z vigilie slavnosti Narození Páně je určena pro všechny, kteří se nemohou zúčastnit „půlnoční“ mše, především děti. Koledy budeme zpívat za doprovodu kytar.

- 24.00 Dolní Čermná - půlnoční mše svatá - za všechny dobrodince

Upozorňuji, že na tuto „půlnoční“ jede autobus.

Vyjíždí v 23.30 h. z Verměřovic od kostela, pokračuje přes Petrovice a zastavuje na všech obvyklých zastávkách.
Kostelní sbírka o půlnoční mši sv. a po celý Boží hod vánoční je určena na novou elektroinstalaci a osvětlení farního kostela v Dolní Čermné. Prosím pomozte!!

25. prosince - Sobota - Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Zahájení jubilejního roku v katedrálách

- Dolní Čermná - 7.30 h. - za Pavla Hanuse a oboje rodiče
Verměřovice - 9.00 h. - za rodinu Hofmanovu a Beránkovu
Dolní Čermná - 10.30 h. - za farníky - slavná zpívaná mše
Dolní Čermná - 15.00 h. - zpívané latinské nešpory s požehnáním

26. prosince - Neděle - Svátek SVATÉ RODINY Ježíše, Marie a Josefa

Upozorňuji, že tradiční obnova manželských slibů proběhne podle přání našich biskupů až v sobotu 25. března 2000 o jubilejní slavnosti manželů.

- Dolní Čermná - 7.30 h - za Josefa Hrdličku, manželku, syna a duše v očistci
Petrovice - 9.00 h. - za Růženu Duškovou a oboje rodiče
Dolní Čermná - 10.30 h. - za Ladislava Mikulu a manželku - kytarová mše
Mariánská Hora - 15.00 h. - jesličková pobožnost se zpěvem koled

27. prosince - pondělí Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

Na konci mše svaté požehnáme víno k běžnému použití (Nejedná se o mešní víno).

Podle křesťanské tradice apoštol Jan kdysi požehnal nádobu s otráveným vínem a zbavil tím jed jeho účinku.
Žehnání vína v den svátku tohoto svätce připomíná tuto událost a zdůrazňuje i prikázání lásky zaznamenané v jeho spisech.

Po mši svaté duchovní správce zve všechny farníky na faru na sklenku dobrého vína!

- 18.00 Dolní Čermná - za P. Josefa Jakubce

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

pokračování
z předchozí strany

28. prosince - úterý Svátek sv. Mlad'átek, mučedníků
18.00 Dolní Čermná - za děti, které se nemohly narodit a jejich rodiče
29. prosince - středa pátý den v oktávu Narození Páně
18.00 Dolní Čermná - za rodiče Navrátilovy a jejich rodiče
30. prosince - čtvrtek šestý den v oktávu Narození Páně
6.45 Dolní Čermná - za Jana Mikulu a manželku
31. prosince - pátek sedmý den v oktávu Narození Páně – sv. Silvestra

Jubilejní den díky za uplynulé tisíciletí. Konec občanského roku 1999.

Odpolední mše sv. na poděkování za přijatá dobrodini s prosbou o pomoc do nového roku 2000

7.30 Dolní Čermná - za Oldřicha a Vojtěcha Kunertovy

16.00 Dolní Čermná - za všechny dobrodince naší farnosti

23.00 - 24.00 Dolní Čermná - adorace zakončená svátostným požehnáním

1. ledna 2000 - Sobota - Oktáv Narození Páně - Slavnost MATKY BOŽÍ

Světový den modliteb za mír

Dolní Čermná - 7.30 h. - na úmysl dárce

Verměřovice - 9.00 h. - na úmysl dárce

Dolní Čermná - 10.30 h. - za farníky - slavná zpívaná mše

2. ledna - Neděle - 2. NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ

Dolní Čermná - 7.30 h - za Matyldu Kroulíkovou a manžela

Petrovice - 9.00 h. - za Petra a Boženu Bednářovy a Ludmilu Junkovou

Dolní Čermná - 10.30 h. - na úmysl dárce

Příležitost ke sv. zpovědi v následujících týdnech budete mít:

- pondělí 20.12. Dolní Čermná odpoledne od 15.00 - do 17.55 h.
zpovídá také P. Gabriel Souček
- úterý 21.12. Dolní Čermná ráno od 6.00 - do 6.40 h.
Verměřovice odpoledne od 14.00 - do 17.55 h.
- středa 22.12. Dolní Čermná odpoledne od 14.00 - do 17.55.h.
zpovídá také P. Josef David
- čtvrtek 23.12. Dolní Čermná ráno od 6.00 - do 6.40 h.

Upozorňuji, že na Štědrý den ve Verměřovicích ani v Dolní Čermné nebude již příležitost ke sv. smíření. Prosím všechny farníky, aby se podle toho zařídili! V ostatní dny se zpovídá jen 30 minut před začátkem každé mše sv. ve farním kostele.

Duchovní správce srdečně zve děti na předvánoční setkání

Tato besídka se uskuteční ve čtvrtek 23.12. na faře a to podle tříd:

- od 9.00 h. - do 10.15 h.: 1. a 2. třída od 10.30 h. - do 11.45 h.: 3., 4. a 5. třída
od 13.15 h. - do 14.45 h.: 6., 7., 8. a 9. třída

Budeme si společně povídat o vánocích, zazpíváme koledy, zahrajeme připravené scénky. Na programu jsou také soutěže. Spolu s paní Marií Pecháčkovou, s paní Broňou a sestrou Ludmilou se na vás těšíme. Přijďte všichni! (Pa)

POUTNÍK, VÁNOCE 1999, LEDEN 2000

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 9. ledna 2000, Poutník vyjde 30. ledna 2000

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.